

РУСКИЙ НОВИНЫ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНІ ЮГОСЛАВІЇ

Виходаа кандык тидааси. Прешчатаа на рок 60 дин., на пол рока 30 дин. За Америку и други край 2 долари ротка.

Преднамеру и начин писма до Редакцијат и Управи треба посылац на адресу: „Руски Новини“ Цицковерији (Югославија).

До просвіти!

Іще газенъ-два із лінгвістів не у по-
льо главни роботи. Земінськів, позбира-
вши остатії плоди своєї цалорочинської роботи
и будзе маць дакує нації шлебодрого
часу. Гоч то правда, же шороги газда
пайдут вже себе у своїм обисину дають
роботу. Але прейду главни роботи на
польо и бєдзю нації шлебодрого часу,
особено у єшенских и жимуваніх нача-
рох. Цо робіць у тым часу, як то треба
вихаснуваць?

Просните півде-

Заподзабали и пеїніи нібдає прово-
дзи тут час у дігутих і обычно празних
бешедах, а младеж ходзі по граткох,
дзе ніч доброго не наўчи, бо и нема од-
кога. Вдны и други забіумяло, же так тра-
циц час: то пелька чюда. Земледыши у
других културных краіях шматак робя.
Вони віхасаюць тут час, да дозюння
свойю зананс, да не працяплююць, бо знаю-
юць чым весяй наберу знання и науки, чым
зечні им будзе живот у наўечыні ўску. Розумы
ноші, же як цо на сваім поно-
ві ётей збераю старынё та, по та ира-
пошали, так истота будзе у жывоце збераць
и плюди свойя наука, той просвіти, що
ю сеbs змогли у дігутых віленскіх и жим-
скіх венарох. Чым весяй пошёю, тым
пекані будзе ўродзай. Ба просвіта их и
науки, да разумы юдзі ў шыенце, як тэ
живот у шыенце развіва, та веся ше и
самі будзі знац у жывоце лепше и лег-
чэйше обіцяц.

Царча не тих, як проводзіць свой
жывот і сваёй гандовство, да вони на-
предуе, а не пренада.

До Читанії

І так єшень и жима у шинців културних народів то час одредзені за просвітлюцін, за науку. Щодзе ходзяна виселіяки курси, просвітні, газдовски. У Данскай иду до Народных Універзитетаў, лебё ходзя на окремі виклады докторы, а найвесцей до Італій. Італійскіе належанія арабіка, французікі, італікі

за пінцікіх наших людзок, бо ми премалки нафход, да маме свойо народній учнівскісткети. Але яго Читальні можеме мац. И маме их тэрэх скоро ў кождым ватажке, леск треба да вони будуть жінкі, да тэрэх то іччарох будуть людзі старого и младога¹ чынега. Нама инініціяцыя мусіш ше стараць да ў Читальнікіх будуть частейшы віклады, да ще ца веңцей чытаць и толкуць, а младескі трэба даць и дасусь добрых землічных забаран.

*Р. Новини: у казахів рускої хмари

Наші новини, єднані нашим просвітництвом, досі ще уж розширені, але їх не має багато. Єсть тільки наша валаді, яка

лем кажда дърешата хижа трима «Руски Новини», а треба, да не будле антедией хижи без наших новинох. Зато тозраз настъпващия час, да тие гледадо искат пред-
платници.

Неодното мунци приси тоз час, же не будзе рускей хижи без «Руских Но-
винах» и Русского Календара, кие кажди
одрежли Русии будзе член патней Пра-
вясти, котра му будзе през рок да вац-
не лем календар, але и други горчни и
забавни книжки.

Швидкі нашо свидоми читателю під
добре розуміють чоти нашу хрону, які
їх толкую другим і найше усилу їо зро-
бивши шико, да тута спів'язь та жима буде
у нашим народзе як найцінніше підгото-
вання за розвиток та дзвінання ідеїв
пресвітлого змагання аж тут і за аван-
туру нашу будущості. (МД)

Пред войну в Абесинии

У АВЕСИИ

«Нам не треба пуддого бойска на по-
мощь, але потребне нам зміни та жнини!»
— говаря Абесинци. Так пише сат. Катона-
них готових за бойку єст у Абесійї доси-
ти відношения звична ствар. Нікде та живота
предпиняєте «Негус» (шаре) Мешекілі та по-
дібного шдерці близько чисто Абесинци же-
даю собу. Іноді єст у них велико шкади зов-
своїми іноземці, котрі часто зміни собі
шаро.

Война у Абесинії виникла сьогодні: вісім непознаніті им модерніше оружіє: танки, аероплати, отримані гази та інші «благодатні» модерністські боєцькі техніки. Певно жалюга часів абесинського війська ще раз, як було під час модерніше оружіє, а баскінія має старіше та кращі у Європі військові національно-прапорі. Проте Абесинія не єще недавніх військах, лежить оружіє та муніції. Інші страници не напрестано явлюють абесинській владі любої комп'ютерами, зос розличнічні предлогами. Тому, якщо вони зможуть зробити

так що приклад «діл Американець» предложен, же сам наїхав два корпуси війська зос америчких Негрох (чорних піддочох) існує в Абессинії остатра за їх превоз в Америці до Абесинії. Тоді исти Американець предложел, же поспіш Абесинії 2000 чорничих військ піддочох, всіх най крім Абесинії будуть висортаны.

бесиння під час перевозу тих пло-
дах, од яких на остаток не буде би іс-
тівкою, бо Європейці чи Американці
не зможуть би витримати обесніччя істоти
живот у високих горах.

Уж терь заливало Абесинии на своей стороне Негуса, же засыпало начаток войны. **«Лицо»** да и **«шлем»** такой терзали будорни на Таманох, да их ище нет белые! — говаря бойцовки Абесинии, которых уж досадкою чекаю на бойни из второй борьи лужмало вийти съ побайдитех. Всюи чуши о отработных газах и бомбах, да веря, же ими борьи не начкодле. За терзания, же яваш надеждаска сися замкува из трех странагами и оружийной гардан.

Несигурноси, що підле в Абесініє, за-
биваши билих на та здобуття стан держави
Абесінії нема підле кредиту. Вивоз інва-
зії провинції Кафхе оталь и пошто мене
інва талкою сподати. А інва то глядити
продуцтв, якотрі Абесінія предава и за це
дистава добру болгту. Кел ще обставини
поправи, уподай інви пошто зем так, інви
и інву буду топти, як робези недавно у
Білізій. Так у Абесінії.

Table 1(b)

Зос тиїжких страфюх прийшлось ще Абесінії зробити, погано що за це вона, Або-

такимеа фронта була бы одрезана од швейцарца. Талиянома найлегчіше нападауць Абесінію зос сівера, дзе сюбей бояці Еритреі и прето там робя Талияне найбекини прыправи. Велька горучэва у прыморскіх местах силуб Талишох, да поспішало свойство бойска далей од моря до горах, дзе ёніма зарабіла, але зато потребамі драгі, іздердані и прето их Талияне з вельку наглося праўля.

Глабнішы юдзандаком талишскага бойска в стары то-рочны генерал Де Боні. Вонк альго служжы у африканскіх бояційках и знае добре шынкі обставіні. Под його камандзістамі стаі сіверна фронт у Еритреі. — З іжні талишскі армію ў Сомали юмандае генерал Грациані.

Гутори ше, же глаўна мої Талиянох у бойни з Абесінію будзе ў іх востных аэрапланах. Кельо их Италиі тады ўж ма, не знае точно. Спомінаю ше, же тайкі у початку бойни нападло талишскі аўтансі-бомбардэрэ на абесінскі стылицу Адис-Абебу. Але то бы могло лем давус заплаціць Абесінію, а велькай чэсці з тым Талияне не напраўля бо — у Адис Абебі нет цо бомбардуваць. То бароні од яеих 20.000 душы скрыгі ў лесах, хижкі малі і худобы.

Детергенті талаштакі боскі прызыры юнітали Италию поверх два мінізды лініі (6 мінізды лініі). Шумни пенеж! Не чудо вен, же Мусоліні іхарэл, же ше не може браваць наяд, и же у Италиі преташено державну познічку, да ше сібори нібы несож за бойну. Але як бы Италия и у тей бойни выиграваа до того, сказа Ірем Мусолінія и його фанатікох, даю хто вері — инак үложени یапітая на таі не легко браць, бо до Абесініи треба ище велько یапітая үложыць да ше може з пой быцці даю хасен.

Жертвуіце на фонд Рускай Друкарні.

Руска Друкарня будзе наўскіша сіла у нашым просветнім амбагаю. Прето каскіди Рускіи жуць за нее ўмертвоваць, кельо лем годвені, да ю до скорей достацімі! Рускі патріоти рушайце піс!

П. Матіевіч:

Бог сваіх не зохабя.

(Біблійна предстаўа у пейзажыях)

4. яна. (Скораніе Путіфар и Осіф)

Путіфар (уходзік і ялкісік): Спознае сом заповідь могуцшаго Фараона. Хлапец яўрэйскі прэд дзвёрамі.

Фараон: Най праўле. А ты наяд. (Путіфар стаі да кута).

Летефрай: Я у说服іс мойго тошарыша зос цеміці. (Отворы ізверкі). Прида, Осіфе, божанска Фараон це воля. (ноціхас Осіфу). Меркун на кождэ склоно и на кождэ мой энкі, бо у тей хінкі можес достаць слабоду, або шамеры.

Осіф (уходзік краткіх облечэнік, зложи руки на першых к з дзвёрох не глібокіх поклоні Фараону). Летефрай го вадзі до істрэлку, якікік і поціхніе Осіфія да и вонкіліні, але не Осіф ааш лем глібокіх поклоніў),

Фараону, ішру од Егіпта,

Прямы поклон одомін — Осіфа

Од Осіфа, раба хулепогого

У цекініцы друго заварто

Радосці сям и Богу даскуюм

Же прэд ліком твоім я стац можес

Прииде тэраз я прэд моім дзверы.

Фараон: Ты гвархік, же ши раб, и власні и

моціні од міс жылоці и наслободу. Па чём

ДУХОВНИ ЖЫВОТ

Наша праділовска вира. Даскельо слова людзом добрей волі.

Пісні: Владыка Дноўка і ІІ.

5. Же Кіеўская Русь у тым часу була у звязі зос Рымом, ясно нам шведочні и слідкінцы доказаю: 1087. були пренесені мощы св. Ніколя зос Міра Лякійскага у Малай Азіі да Бару у южнай Італіі. Два роік по тым Папа Урбак II. постановіў прадзінк на памятку „Пренесенія мощох св. Ніколя“. Царыград від глаўна припісвал тог прадзінк, а Кіеўская го Русь прадзінк доказала уж 1090-роіку. Мікранопіт Ефросін зложел красне багослуженіе за тог прадзінк, котры ўсе до вясіка празднуя на 9. мая. У Академісту мітак другім читаме у Іерусаліме 9 пісні и тогі слова: „Благословен Господь Бог він, таіко престаляти Слугі твоі во странах, чудес струй касту шающа в мырах и в латыніх всіх ісцініца, як і Русі милостыю посыпаюш“.

6. Того истога доказаю тогі часу падоміштва з Кіеўскай Русі до Рыму, Бару и да Італіі.

7. Кіеўская Русь модлела пінкі даснечані лем з Рыму, а не зос Царыграду.

8. 1089. роіку пришло з Рыму посланство од Папія гу мікроццікту Іоанаві. Націліцкі Іоанав послаў зос Рыму Грека Теодора и вон 1091. роіку прыїх до Кієва з Рыму од Папія дар ющи святыні.

9. 1106. роіку прыїхол з Рыму до Велькага Новгорода пресподобік отец іам Антоній, котры воінійніе там прэжыл 40 роік и забудоўвалі церкву од 1117—1122.

10. 1147. була выбрашы за жыреопіцата у Кіеву Клем Смолакіч прэз пітавіо Царыграду. При його поспілкіні владыкове го поблагословілі зос гіанту Клемента, Папія рымскаго, лем да не муши глядаць; благослов латынічніх Царыграду. Клем бул горачкі католік.

11. 1149. супаралі не храль Угоршчыні и князь Польски да помірк Юфія, князь Сузальні

скітога зос Вячеславіи и вонкі му такі пукавуючы по Багу все крітичне ѿца братія сабі”.

12. 1169. До Кієву прыїхіл заслать сі рымскага Папа, да ушорк вопрос першага юх і спархійскіх медаў Юрию I. и Альбрехтам Бодзібским.

13. У XII. столітніу сіацца и рукописі сілого старшага преноцу славянскага „Сломікавона“ (IX. вік). У тым рукопису читаме: „Іоане блажені Папа Лев заручыл 28 чаўнік Халкедонскага собору (451. р.) и доказаў, ше архіепіт Рыміа прыходзіл ад Бікіі ласкі, які дана св. Петру“.

14. Руска Церква ія свойштвію начатку аж до 1274. роіку як прыпісавала Фотійово соборы од 867., 867. и 871. роіку, якіх не прыпісавала які Рымскі Церкви. Вонк істо такі прыпісавала, ше Грушеві собор скученскі, які прыпісавала які Грушеві собор скученскі. То инадзім зос такі анатанія „Коричней кнігі“, котры выдана по болгарскай редакцыі, а прыпісуваша св. Методию. И у той вікінгі вітакі ѿспомінаю фотійовых соборах.

Исто так і „Сінігамія“ будзе разшыреніа прэз Фотійовых соборах.

15. У XI. и XII. віку у фамілійах Яраслава I. и Владимира Мономаха было кало 30 исторійскіх утвардзеніх шеніцбах зос рымскатаўх. То бы не было можна у тым часу, кед бы я наша кікія не були католіцкай віры.

16. 1227. Папа Гонорый III. послаў трамоту „Universis regibus Russie“, даўнічи: „шылдкім кральем Русі“.

17. 1231. Папа Григорій IX. вісце писмо князю Георгію Всеволадовичу Владимірскому (ла хадакі).

18. 1248. роіку Папа прыкаў Іваніла, вісце Галіцкаго, под покровительствам Альстынскага Престола.

Недавно видал професор барун Трубе свой дзесні под насловом „Рым и Русь X—XIII. столітнія“. Ученіц-снімателі доказылі тута дзесні такімі словамі: „Чи бы уж не буда час, да не обоксінно и скокінно презатра часі исторіі вірскіх крэдзіх старой домозітскай Русі?“ И автака учыня професоре у Рыму вельмі штудырава и уж о тым начынінікінца цали кейкі. Такі для віншыні здайды рускі сязштвік не Восточным Институту у Рыму, кікі

не спадкішы прэд міну іх Колонія и зо ўказкі жи блажанскую часц?

Осіф: Пребачце ми, царскі величынно
Я прызовам Вашо дастоіство
Та я дасціко яўрэйскага рода
На поінаванія лем однога Бога
Іхму не юзяю, а тебе не юзланем.
(Поклоні ше).

Фараон: Крашын куторніш. Лем не знам чи ци роіум толькі вредак кельо язік. Ноўда жи вайпершы, шо яна. Чак чыгі врач, чи лем татар, котры ски одгандуб?

Осіф: Ніху сом не врачом не чувствуюц
Іхані сом не уногребіюц
Я лем Божу даску паказаюц
Кед ми Господь, а даску сія открываш
Сія и тайна на людзюх послаці.

Фараон: И то мі не пачи. На пісні ти які
тоти моіе кіпітскі врачі, котры піцко
знаю, а оғіцкі ведно ми сон не одгандуб. Ты
себе позігаюц, які свога Бога яўрэйскага
поянісуеш. Но кед ши и мой сон указае, та не
онізабодзім цеміні.

Осіф (агодзік руки, подавычне очі и слен час
ше міній):

Модлітвеу сом скончел свою Богу
Моцім цару, чо чи не прынайло.

Фараон: Маркі ме зуторніш жыне раз гевто,

когре сон чельо раз повторыўся. (Обреда ше). Путіфару, ти прытокедай!

Путіфар (приходзік и гутори Осіфу). Фараон кімі, же іхе чреходаюці коло риці Ісаю. Но обласі риці якія пісціле не густа ірана, а жадаюці шырокія и ўскокія прэзатра часі исторіі вірскіх крэдзіх старой домозітскай Русі? И автака учыня професоре у Рыму вельмі штудырава и уж о тым начынінікінца цали кейкі. Такі для віншыні здайды рускі сязштвік не Восточным Институту у Рыму, кікі

Фараон: Точно ши прыповесіл.

Путіфар: Але по чельо далей шыло? Фараон не пренійтіл коло Ісаю и прышел до віншыні жыгнаго касла. И пада! Вонк обачы 7 класік алраві и велькі, а под віма 7 класік дробік и магі. Тоткі ма-и пренійті велькі ісласкі и — осталі дробні и слабы, які будзілі и скорей.

Фараон: Ето то сие. Знаш их разтолковац?

А. Волковські, под ім'ямом: „Католицтво і священство предали Восток“. На жаль інциденту претаргла життя того ученої чоловіка скорій як звершал третю і четверту кібаку, яку мав по прохраму зверсіць.

О фамилії Руркоючах видал Н. Де Баумгартен документи у Риму. Його кібака підписано французьким панком.

На хорватськім языку о історії шацьких Славянських і їх одоннені до Риму видал ученик французької діаспори Марко Бірчак. Правда іронія наявиться, але Славяни не мають до тераз змінити своєї церковної історії.

(Далі буде).

ДЮРДЬОВ,

Храм Церкви.

Як кощурщи преславили славної свого храм Церкви Успення Пр. Богородиці, так істо прославили і ми дюрдьовчане на Рождество Пр. Богородиці. По панним красним руским вінцам пришли до нас на той день всі наші брати з Коцюра і Крестура, а із осініх інших наших валахів, да уханку любові зу Марії Божії, а із сучасних дюрдьовчаном. Того року пришли як кирбай іваноцікі Будинські Явко і Єпін Сильвестр, да зос свою присутністю і учасцю у Богослужіннях вінеличую північно-Рождество Пр. Богородиці.

Північний вечір на пасіці одслугував о. о. Кип Малебен до Пр. Діви Марії, да вона буде на особливий спосіб на помощі дюрдьовчанам у їх борбі за життя і віру. На сажніх кірх-бай було Вечічноє, котре служив о. о. Кип, Утриню о. Будинські и два мади Служби Божої. Під час панних ранніх Богослужіннях народ не спонедав так, як того дня було на св. Причастії киян 100 осіб. Веську Службу Божу служив пан Кип, зос о. Бончук і Будинським. Церква була величезною поліна нашого побожного народу. На Служби Божії підіймав хресту, але красну казаць п. Юсю о причиніх радиції кожного християніна на діень рождества Пр. Богородиці.

Осіп (котри до тераз меркаваш слухал Нутифара, обрати же зу Фараону):

Чоловік ший, що же дівом одбував,
І по сіце, прето го сон вінешій,
Божі драгі не мож так родумити,
Прето вон допуши чоловеку шийці
Всіль рази і привельські стварі
Так і герас воли Божія які
Свою діску моцному царю-

Фараон: Про ми, дакає, які Бог? (обережніше): Ібо знача сея?

Осіп: Седем крави, то седем виноградів

Цо нам одиначує седем років,
Котри тераз приходіза за широм
Плодів з житом, ризацію и медом.
Циши народ заїльва у спасіні,
У багатству Єгипет розхвітна.
Але по тим приду роки такі
Як гладії і худі геєти крави.
Седем роки, які країн хладин
Лісіну ліжко до зроїв у жемі.
Од биди будає Єгипет умераш
Народ будає жадни скорки хлаби
Така пелька запанує биць.

Фараон: А други соп -- до які аноти?

Под час Служби Божої барз країні шацьких домашніх хор наших хлавів і дівчаток під кідома нашою капітана Родакова, котри великою трудною уклада да хор буде из найлепіше виучевані.

По колядню пісочі о. Бонч одслугував вінчанку і тим закінчев торицтво дюрдьовської церкви, а наши міди гости и братські брати реаніміше на ютре пісочі из наших валахів до своїх домох да и там привітдаво зі слави Марії Божії и Дюрдьовіс та вароди сци дюрдьовчанах у своїй яздівської вири.

Дюрдьовчані

З РУСКОЇ ИСТОРИЇ.

Гетьман Бог. Хмельницький.

Було то у якінці априлу 1648. року. Седем кіди добровільного аварожского войска рушело зос Сачи, за покаре тих, котри поганіли пали у лівобережній Україні. Під часів Водох станили і чекали прощання. А Поляки, котри чули за буку покістань у Україні, послали кітап Потоцького, да зос войском примири лівобережніх. Од дальніх часох у польському войску служили ківаки за плацу. Тот звичай що тримав і во часах Хмельницького, и уж випатрало же брат из брата хлівніс оружіє, ків Гетман Хмельницький до того не допущел. Но започинала борбу, як док тих ківаків, ио служили у Поляках не новою і препатнула за свой бок. Чи як дзягінче руку чи свого брата, котри із бори за своє и нашо права, за права нації зловіщни Україні? Воліде помагаць Ляхом-Полякам як Україні, тим Лахом, що вон уж тимчасом запланіли, и воне буде плаціц зос креву наших дзеярх, зос навряду? Так им після Гетьмана я не без усіху. Свідоми того, же служили звідняті скій жемі, юхабеля Потоцького и пренія гу Хмельницькому. 1648. року, 14. мая, досяли Поляки од напото войска страшки погром. Хмельницькі че ставул Сціл адогоніц граве их войско и самого генерала Тстоцького. Поляки, кід видели, же прещ собу маю всікого вохда зос утворення войском поштеками ще. Побідо Хмельницького ари Жовтых Водох одогналла а їх остатій шіцін их шаменісці. Не анали до робіц, а Гетьман уск бул блізко. И якот грой, розікста ще по Україні вистка о другій побада славного гетьмана орн зорану Корсунь.

Україна варла. Розікло ще у письмах до царів Україні слава Великого Гетьмана. Народ видел, же пришох час побоїв, забивал, палуб і висад Полякох. Испакиє постень народного почетами у Україні розгоред. Більшість яребара підняла струну народного церпеня. Розікло ще! Народ ще явив ту Хмельницькому, а тогу масу требало ушорю, роздасліц на полки, науччи войсковій лістопадини и занаки. Після тога робел Гетьман Хмельницький, певний організатор зос свою мощну руку. И ушорел силіс жодне військо в пополдія ділів війська за почине випливоддання України.

Медведя щмар польські країні Провід візаках рунич ще зос сарі войскові князь Винницькі, родом Українці. Діло му як основателя Запорізької Сачи щмар па мухах за ківаку ствар Ушук, хіна Ярема Винницькі уж бул іпшаки. Одерек ще своєго народу. Мало тога! З вісімком гнівом рушел та із здін козацьке поганісання. Кад раз зачал сідзі варош козацькі. Видумані засі тужки, які би искрипали на розум єдному Полякові. Рубел глави, здокід яндію на війни, вартах очі, дадаючі зренільовец і при тим кричали: „Мучце их іще горше, які осетя же умераю!“ Так робел князь Винницькі, Українці з різу, яйчар.

(Далі буде).

ШИРОМ ШВЕТА

Обща мобілізація у Абесінії.

Негус крізгател общу мобілізацію у пілает Абесінії и о тим таїй язен Соню Народах до Женеви. То зробел Негус прето, бо ще зос Лондону, Паризу и Женеві дознел, ще війна взеліак буде. Крем чого мобілізацію вахгевали князи в армійни андріюх абесінських земеніх.

Абесінія непрестано дослава оружие.

У останній часу приходан до Абесінії велике множество оружия и муніції. Найкінці викроюю машиніческих пушкох. Іх віта та, одніль ті оружия приходан. Зоки ще дум тає, ще го носила една велика фабрика зос єднії жадей держави у Европі.

Осіп: Други соп так исто відчуєт

И моцного піра утвірдаув
Же у жемі приду родені роки
А по тому велики народичи.
Зос коріта рика Ніл вітес,
Шицікі пагодні лівадія замулі,
Ішицікі віння урідза обілию,
А народ не обогащи сялою,
А посім приходан велика супа
Будзе гладу, шкет якого на аза.

Фараон (викроси ще на кардесю): Ни царко він не волає на товариство своєго Бога. Я увірою, чувствую, же Бог віре тебе тут-ти. Цо думаш Петерфрию?

Петерфрий: Потполю ще складам в божеским Фараоном. Цо було загонисте, тераз зовнішніків засі. Гуторей сам, як ток хланець людимець єврейського Бога.

Фараон: Ваш як легчайше, же ми соп разтолковані. (Махне з руку). Але тераз гладам, як соп ще не мушел только старац — пре ідея соп. Бал соп ще, же дако гориц. Бал зе брита (одмакає з руку і опреє ще безбріжно), кед приду седем гладні роки. Фараони маю зиживи и у гробу, та будзем и я мак за жицюта.

Осіп: Господ Бог, че дак пре Фараона
Да вон шоїв лял за себе сочкі

Але пре хунобинх, бо Бог якада
Да Спінет ід гладу не страда.

Петерфрий: То Фараон ції не живі. Вон люби свой народ и кождому добре роби, иа и тё руя спакія карол, кед му вебі лял даку ботох.

Фараон: Але ли дак не можем? Я не можем цалому Спінет звонці вожді, кед поля не буду родзит през 7 рока. Можебуц міцной Бог и у тому даю совітку.

Осіп: Найдо мі цару, чоловека єдного
Праведівого и себе кирівого

Па кед приду тоги родені роки
Най вон відає у мено царово

Да вон глада злеба во Мікену
А кед токі гладні роки приду

Най предана зображену покінму
Най предана и задармо даїа

Най шкет відзи ще ма ското цара.

(Наклони ще гу Фараону).

(Далі буде).

Оглашуйце у „Р. Новинох“.

